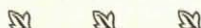

- LEIDY, F. Fresh-water Rhizopods of North America. Unit. St. Geological Survey of the Territories, Washington 1879.
- MAGGI, L. Sur les Protozoaires vivant sur les mousses des plantes. Arch. Ital. Biologie X 1888, p. 184.
- VAN OYE, P. Rhizopoden en Heliozoën van Belgisch Kongo. Natuurw. Tijdschr. 9, 1927, p. 4.
- VAN OYE, P. Neue Rhizopoden aus Africa. Zool. Anz. 99, 1932, p. 323.
- VAN OYE, P. Rhizopodes du district sub-alpin de la Belgique. Arch. f. Naturgesch. N. F. Bd. 2, 1933, p. 538.
- PÉNARD, E. Faune rhizopodique du bassin du Léman. Genève 1902.
- PÉNARD, E. Sarcodins. Catalogue des invertébrés de la Suisse 1905.
- PEUS, F. Die Tierwelt der Moore. Handbuch der Moorkunde. Bd. 3, 1932.
- RICHTERS, F. Beitrag zur Kenntnis der Moosfauna Australiens und der Inseln des Pazifischen Ozeans. Zool. Jahrb. Abt. System 26, 1908, p. 196.
- SCHOUTEDEN, H. Les Rhizopodes testacés d'eau douce d'après la Monographie du professeur S. Awerintzew. Ann. biol. lac. I 1906, p. 327.
- STEINECKE, Fr. Die beschalteten Wurzelfüssler (Rhizopoda testacea) des Zehlaubruches. Schrift. Phys.-ökon. Gesells. Königsberg LIV 1913, p. 299.
- VERSCHAFFELT, FRANÇOISE. Bijdrage tot de kennis der Nederlandsche Zoet- en Brakwaterprotozoën. Botan. Jaarb. 1929. (Ook dissert. Amsterdam).
- VOLZ, P. Studien zur Biologie der bodenbewohnenden Thekamöben. Arch. Protistk. p. 349.
- WAILLES, G. H. and PENARD, E. Rhizopoda, Clare Island Survey Part 65, Proceed. Roy. Ir. Acad. XXXI, 1911.

Nota bij de correctie. Toen bovenstaande onderzoeken reeds verzonden waren verscheen: H. R. HOOGENRAAD en A. A. DE GROOT, Rhizopoden und Heliozoen aus dem Süßwasser der Niederlande V. Arch. Néerl. Zoöl. I, 1935, p. 432. Van dit werk kon geen gebruik meer gemaakt worden.

NATUURBESCHERMING IN LIMBURG.

Bij het Bestuur der Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten is een brief ingekomen van het Ministerie van Waterstaat, houdende de zeer welkome mededeeling dat de Leurbeek tusschen Heythuizen en Neer benevens de daarin uitmondende Zelster beek bij de normalisatie gespaard zullen worden.

Velen zullen zich hierover verheugen. Het is een uiterst prettig en leerzaam geval geweest en ik zal altijd met genoegen blijven denken aan het aangenaam overleg, dat de Staatscommissie voor Natuurbescherming herhaaldelijk ter plaatse heeft kunnen plegen met het Bestuur van het Limburgsch Landschap, de ingenieurs van den Provincialen Waterstaat, de Directie der Werkverschaffing en het Bestuur van het te stichten Waterschap. In het bijzonder dank ik nog den heer Mertens, hoofd der school te Nunhem, die ons veel waardevolle inlichtingen verschafte en zeer in het bijzonder den heer Korringa, die naar aanleiding van ons verzoek in Jaargang XXXVIII van „De Levende Natuur” om inlichtingen over beken onze aandacht vestigde op de Leurbeek en zijn mededeelingen staafde met een paar mooie foto's.

Nu dat Leudal en het Zelsterdal niet meer bedreigd worden door normalisatie is het zaak, om deze prachtige natuurmonumenten ook voor de toekomst te waardeeren en in eere te houden. Wij zijn daar nog niet klaar.

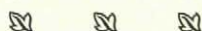
Nog een ander prettig geval hadden wij in Midden-Limburg. De dienst der inventarisatie van het Natuurschoon van Nederland — een helaas beknotte afdeling van het Staatsbosch-

beheer — vestigde de aandacht van het Limburgsch Landschap op een groeiplaats van de Reuzenpaardestaart bij Belfeld, die door werkverschaffing dreigde te niet te gaan. Limburgsch Landschap in het geweer, Staatscommissie ontboden, gemeentebestuur van Belfeld welwillend, directeur der Werkverschaffing ook; eindresultaat: Het Limburgsch Landschap huurt het terrein van de gemeente voor *f* 50,— per jaar. Na drie jaren zal wel voldoende blijken, of de ontwatering van de aangrenzende moerassen van invloed zal zijn geweest op den vochtigheids-toestand van het reservaat. Bij gebleken bestendiging van den thans bestaanden toestand zal tot aankoop worden overgegaan tegen een reeds thans gefixeerden prijs van *f* 1000. De Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging en de Nederlandsche Jeugdbond voor Natuurstudie stelden voor die eventualiteit ieder reeds *f* 100 beschikbaar. Bravo!

Nog iets. Ieder weet, dat de Tros-dopheide, *Erica cinerea*, in Limburg groeit. Minder bekend is, dat ons Midden-Limburg eigenlijk het voornaamste deel is van het merkwaardig *Erica-cinerea*-eiland in Noordwest-Europa, dat zich uitstrekt van Bonn tot Boxmeer en dat de plant door bebouwing en ontginning overal verloren dreigt te gaan. Gelukkig heeft het Limburgsch Landschap zich ook deze zaak aangetrokken en door tijdig overleg met verschillende autoriteiten goede veiligheid weten te verschaffen aan deze zeer bijzondere en belangrijke zeldzaamheid.

Bovendien komen er nog goede berichten over het Geuldal bij Epen; maar daarover later.

Ik wensch het Limburgsch Landschap van harte geluk met wat in 1935 bereikt is en twijfel er niet aan, of het zal wakker voortschrijden op den ingeslagen weg. JAC. P. THIJSSE.

VOGELWAARNEMINGEN IN FEBRUARI.

De blauwe reigers van Frankendaal en van de kleine kolonie in het Oosterpark zijn reeds in begin Februari gearriveerd en ook de roeken zijn weer vanuit het Zuiden aangekomen. Enkele reigers en roeken zijn de winter bij ons overgebleven, maar nu ziet men vooral de roeken onophoudelijk rondvliegen en in de weilanden naar voedsel zoeken. Sommige roeken vlogen zelfs al met takjes naar hun nest. Maar het ziet er nu erg naar uit, of de winter alles in de war zal sturen. Vele slootjes, plassen, meren enz. zijn al dichtgevroren en de grond is veel te hard voor de lange snavels van de wulpen van het Oostzanergat, die dus wel genoodzaakt zullen zijn andere plaatsen op te sporen, teneinde in hun onderhoud te kunnen voorzien. En wat zal er nu van de teruggekomen reigers moeten worden, wanneer de vorst doorzet?

Toen het Vrijdagnacht weer stevig had gevroren, ging ik Zaterdagmiddag vol goede moed op weg. In het IJ zwommen opvallend veel koeten, meer dan er tot nu toe van het jaar geweest waren en in het Noordzeekanaal zwommen over een kleine afstand, zeker wel 150 zwarte dobbertjes rond. Dodaarsjes waren er ook in groter aantal dan voor veertien dagen. De gehele Rothoek was bevroren, slechts op enkele plaatsen waren wakken in het ijs. Zoals licht te verwachten was, zwommen in de wakken heel wat eenden. Vooral brilduikertjes waren er opvallend veel, meer dan er de gehele winter geweest waren. Vooral de witte borst en buik van de volwassen mannetjes vielen sterk op. In grotere of kleinere troepjes zwommen ze in de wakken rond. Af en toe vlogen ze eens op, anderen doken onophoudelijk en weer anderen zwommen een beetje apart rond, meestal mannetje en wijfje, kortom, ze waren buitengewoon monter en levendig. Ook de meeste wilde eenden, slobben en de enkele achtergebleven talingen en smienten, wier helder wiewuw, wiewuw, wiewuw, onophoudelijk weerklonk waren in paartjes waar te nemen. Maar de jager kwam dit heerlijke schouwspel weer eens bederven. Met zijn schuitje trachtte hij zich een weg te banen door het ijs, wat aan de waakzame brilduikertjes natuurlijk niet ontging. De gehele troep vloog plotseling op en niet alleen de brilduikers, maar ook de meeste andere